

Kondor Katalin: Ez most béke?

2025 június 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az atomháború és a ballisztikus rakéták korszakában az országhatárok meghúzása mindössze térképészeti tevékenység.

Azért kérdezem, mer már régóta igen nehéz megmagyarázni, mit is jelent napjainkban a béke. Csak nem azt, hogy

szinte egyetlen nap alatt kirobbanhat egy háború, mint ahogy az utóbbi időkben történt néhány helyen? Csak nem azt, hogy még a világ tán legerősebb nagyhatalma sem tud békét teremteni, de még csak reményt hozni sem bizonyos háborúk befejezését illetően? Csak nem azt, hogy egyre több a nukleáris háború fenyegetésével „sáfárkodó” nyilatkozat? Most éppen a zsidó-iráni fenekedéssel kapcsolatban. Csak nem azt, hogy esze ágában sincs a nagyhatalmaknak (a kicsiknek sem) abbahagyni a hazudozásait a békekötéseket illetően? Csak nem azt, hogy el kell fogadnunk, miszerint azokat az országokat, népeket is bele kell sodorni a háborúba, amelyek senkit nem támadtak meg, s nem is akarnak, valamint nem is állnak háborúban senkivel, s mégis elszenvedik a háborúságok minden negatív következményét?

Mindebben az a legfelháborítóbb, hogy a fenti tényeket elidéztek mind-mind a demokrácia nagy hívei. Demokratikusan küldenek idegen embereket egy-egy ország vezetésére (lásd: az anno Ukrajnába vezényelt egyesült államokbeli miniszterek történetét), de persze említhetnénk sok afrikai „konfliktust” is, melyeket nem a helyiek robbantottak ki, hanem az egykori, vagy éppen jelenlegi gyarmattartók. Felidézhetnénk az Európai Unió álságos, ám határozott háborúpártiságát, valamint még sok-sok áruló jelet, melynek mindegyike azt mutatja, hogy a „beavatott” elitnek esze ágában sincs semmiféle békepárti tervekkel foglalkozni. Mindehhez hozzá kell tennünk, amit a minap olvastam egy – a napjaink háborúiról szóló – szakértői cikkben, miszerint az atomháború és a ballisztikus rakéták korszakában az országhatárok meghúzása mindössze térképészeti tevékenység.

Értjük! Mivel nem vagyunk hülyék, csak éppen semmi beleszólásunk nincs az életünkbe.

Ugyanis a fékevesztett és folyton dicsőített demokráciában mindannyian a nagyhatalmak, no meg a nem létező háttérhatalom kezében vagyunk. Ez lenne tehát a béke, s ebbe kellene a Föld népének belenyugodnia? A „meccs” állása egyelőre bizony ezt mutatja.

Nézem a Los Angeles utcáin kitört zavargásokról hírt adó képeket, melyek egyértelműen bizonyítják, hogy a Trump-ellenesek láznak. Mert az elnök meg akarta szüntetni az illegális bevándorlást. Magyarán: aki illegálisan tartózkodik ott, az menjen haza. A világ legegyszerűbb mondata ez, amennyiben elismerjük, hogy még léteznek országok, s azoknak vannak határai, valamint állampolgárai. Akiknek joguk van ott élni, s védeni hazájukat mindenféle illegális betolakodótól. Nem így van ez, mióta világ a világ? De így van!

Azaz inkább csak volt. Amennyiben elismerjük, hogy az emberi közösségek együttéléséhez jogszabályok kellenek, s azok betartása és betartatása minden állampolgárnak és államnak kötelező. Napnál világosabb tehát, hogy a káoszok szektája idézi el mindig ilyenféle zavargásokat, és sajnos, az is látható már, hogy mindezen jelenségek és „lázadások” azon politikai csoportok malmára hajtják a vizet – ezért is lettek megrendezve – amelyek a zavarosban, a káoszteremtésben érdekeltek.

Jó példa erre Soros úr, aki, ugyebár, bevallotta a Föld népességének teljes összekavarásában érdekelt, miszerint nem kellenek határok, menjen mindenki oda, ahová akar, és így tovább. De akár Von der Leyent is említhetjük, aki Soroshoz hasonlóan úgy gondolja, hogy Európa úrnője, aki a magyar rezsicsökkentést kezdve mindenféle követelésekkel állhat el Magyarországot illetően, mintha lenne minimum a miniszterelnök, vagy tán maga a Jóisten.

Az összes fentebbi példa azt mutatja, hogy bizony, nincs béke, sem az olajfák alatt, sem pedig a magasságos Európai Unióban. Forr a világ, ez cáfolhatatlan. S joggal mondhatjuk: anyám, és nem ilyen lovat akartam!

Sokan nem tudják, hogy ez a mondat egy bizonyos Lovászy Károly verséből való. Szép vers, és mint sok-sok szép vers, szomorú is. Mégis idemácsolom, csak az első és az utolsó versszakát.

„Lovat akartam gyermekkoromban/ Csak kérni kellett, hozták már nyomban. / Alighogy kértem már ott volt a ló, / Kicsike, mézeskalácsból való. / És én mégis sírva fakadtam: Anyám én nem ilyen lovat akartam, Anyám én nem ilyen lovat akartam!”

S az utolsó strófa: „Anyámért jöttek, kit úgy szerettem/ S én ekkor újra kis gyermek lettem. / Mintha csak mondanám: „Nézz oda, ó, / Milyen szép ez a fekete ló!” S aztán megint sírva fakadtam: „Anyám, én nem ilyen lovat akartam!”

Érti, aki akarja.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló